

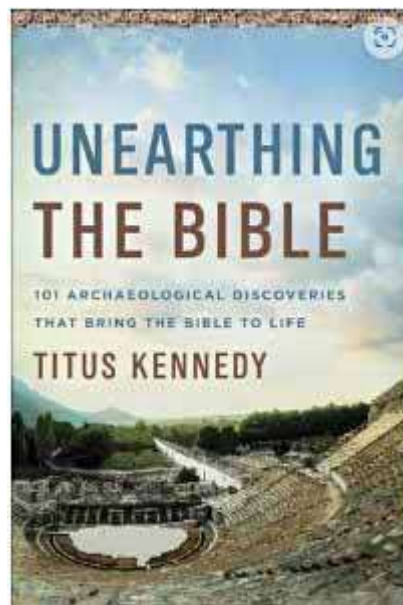
Titus Kennedy graaft echt in de Bijbel!

Bron: <https://creation.com/review-unearthing-the-bible-titus-kennedy>, dec. 2022

Een recensie van het boek *Unearthing the Bible: 101 archaeological discoveries that bring the Bible to life* van **dr. Titus Kennedy**, Harvest House Publishers, Eugene, OR, 2020

Door **George LeBret**: BS, MS in Geology, Washington State University.
In overleg met **E. Victor Bobb**: Ph.D., D.A., M.A., University of Oregon; B.A., Washington State University; Emeritus hoogleraar aan de Engelse Whitworth University (1986-2017).

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Seculiere archeologen hebben 200 jaar lang geprobeerd vast te stellen dat de Bijbel een verzameling mythologie en joods/christelijke propaganda is, maar archeologisch bewijs is meer in overeenstemming met de Bijbel als een nauwkeurig historisch document. In *Unearthing the Bible* isoleert en belicht dr. Titus Kennedy **101** archeologische ontdekkingen die de stelling ondersteunen dat de Bijbel een betrouwbaar historisch verslag is van de traditioneel erkende auteurs in de traditioneel aanvaarde tijden waarin ze leefden.

Kennedy's boek zou in handen moeten komen van iedereen die serieus bezig is met een historische studie van de Bijbel. Door 101 raakvlakken te schetsen tussen Gods Woord en archeologisch bewijs, creëert Kennedy een stevige structuur van informatie en argumenten die duidelijk maken dat geloof in de waarheid, nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van het bijbelse verhaal niet alleen mogelijk zijn, maar ook verstandig en rationeel. Er is inderdaad een volledige dosis opzettelijke blindheid en/of intellectuele oneerlijkheid voor nodig om te weigeren de legitimiteit en implicaties van sommige van deze artefacten te erkennen. Compleet met foto's en vertalingen van oude inscripties, een nuttige organisatie en uitleg die duidelijk en coherent zijn, is het boek een echt nuttig hulpmiddel. Geen enkele weldenkende lezer kan ontkennen dat het boek erin geslaagd is aan te tonen dat oude gebeurtenissen uitgebreid bewijs hebben achtergelaten dat het bijbelse verhaal accuraat is.

Tegenaanval

Zoals Kennedy op bladzijde 9 opmerkt: "De bijbel is stelselmatig aangevallen en genegeerd op de basis van geschiedenis of archeologie". *Unearthing the Bible* daagt die aanvallen en afwijzingen frontaal uit. Het boek citeert de bijbelse passages met betrekking tot elk artefact, waarbij de

archeologische context wordt verankerd met de datum en locatie van de ontdekking van elk stuk, een opmerking over de bijbelse periode in kwestie, sleutelwoorden en citaten van gerelateerde bijbelse passages. Het gevoel en begrip van de lezer van de relevantie van elk artefact voor het schriftuurlijke verslag groeit naarmate de reeks archeologische ontdekkingen in aantal en kenmerk toenemen. Uiteindelijk kan een lezer die vijandig staat tegenover een bijbels wereldbeeld nog steeds ‘aanvallen’, maar ‘negeren’ is niet langer een optie.

Namen in historische context

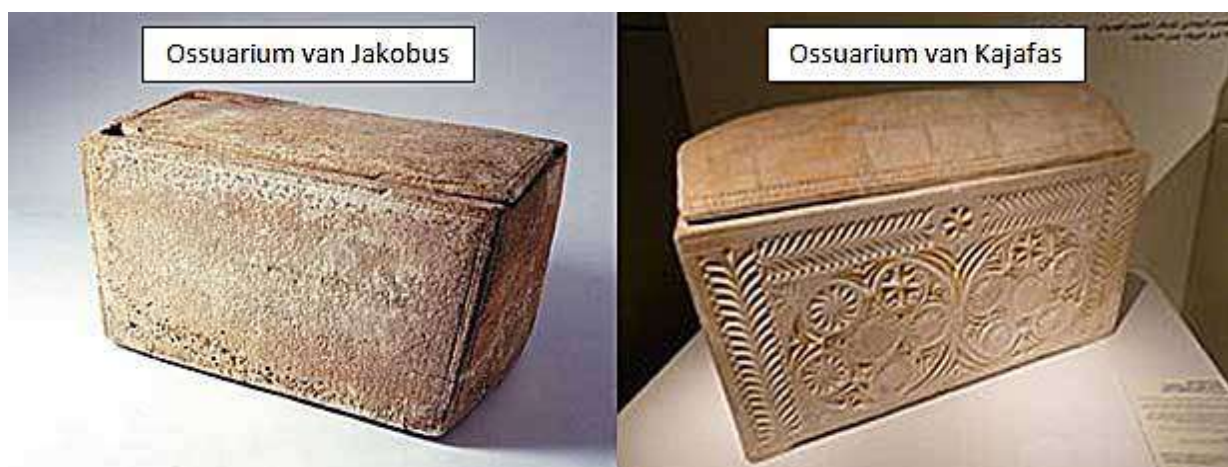
Kennedy is voorzichtig om de beweringen of gevolgtrekkingen die volgen uit deze 101 archeologische vondsten in het boek niet te overdrijven. Op pagina's 88 en 89 beschrijft hij bijvoorbeeld een inscriptie van een opgraving in Khirbet Qeiyafa. De inscriptie luidt: “Isbaäl, zoon van Beda”. Zoals Kennedy opmerkt, kan de naam die op aardewerk is gegraveerd, al dan niet verwijzen naar de zoon van Saul, Isbaäl, maar de inscriptie (in zijn archeologische context) vervult de waardevolle functie om te bevestigen dat de naam in gebruik was ten tijde van Sauls leven. Niets is *bewezen*, maar het archeologische bewijs helpt te suggereren dat de bronnen voor 1 Kronieken werden geschreven rond de tijd van de gebeurtenissen die het vertelt. Het is niet waarschijnlijk dat een schrijver (of een commissie van schrijvers) 500 of 600 jaar later willekeurig een naam zou verzinnen die historisch accuraat is.

In sommige gevallen citeert Kennedy een stuk archeologisch bewijs dat niet aantoonbaar verband houdt met een specifiek bijbels personage, maar als bewijs dat een bepaalde naam in feite in een bepaalde tijd in gebruik was. Op pagina's 38-39 wijst Kennedy erop dat

“27 scarabee-zegels met de naam ‘Yaqob’ (Jacob) en het element ‘El’ (misschien betekent dit ‘beschermd door God’) zijn ontdekt in Egypte, Kanaän en Nubië, daterend van rond 1800-1600 voor Christus”.

Hij merkt op dat deze periode in overeenstemming is met de tijd van Jakobs migratie naar Egypte, maar dat de naam noch voor, noch na deze tijd werd gebruikt. Zonder te proberen meer van het bewijs te maken dan het bewijs toelaat, wijst Kennedy erop dat het veelbetekenend is dat het archeologische bewijs van het gebruik van de naam dramatisch overeenkomt met het bijbelse verslag.

In totaal citeert Kennedy 19 gevallen van namen die werden gebruikt in een tijd in de Bijbel die overeenkomt met de tijd dat een bepaalde naam algemeen werd gebruikt. Deze lijst bevat zowel namen uit het Oude als uit het Nieuwe Testament. Sommige van deze gevallen hebben de populaire pers gehaald, zoals het ‘Ossuarium van Jacobus’¹ dat op pagina's 224-225 wordt beschreven. Dit kan al dan niet dezelfde “zoon van Jozef en broer van Jezus” zijn die we in de Bijbel kennen, maar omdat alle drie de namen in hun juiste tijdsbestek vallen en gemeenschappelijk kunnen zijn, is het zeker mogelijk.

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/archeologie-bijbel.pdf>

¹ Knekelbox van Jakobus. <https://creation.com/james-ossuary-stands>

Een meer zekere naam die in de Bijbel en archeologie wordt aangetroffen, is de titel 'Eerste Man van Malta'. Lukas de evangelist verwees in Handelingen 28:7 naar een man genaamd Publius als 'de eerste [man] van het eiland'. Dezelfde titel werd gevonden op een inscriptie die verwees naar een man genaamd Prudens als 'de eerste van de Maltezen'. De verwijzing naar Prudens was 30 jaar eerder gedateerd dan Lukas' verwijzing naar Publius. Inscripties van 80 jaar later onder een andere Caesar gebruikten niet meer de titel 'eerste man', maar verwijzen naar de persoon die de leiding had over het eiland als 'de vader van de gemeente'.

Een andere naam die precies overeenkomt met het bijbelse verslag wordt gevonden in het oude Korinthe. In Romeinen 16:23² brengt Paulus de groeten over aan de gemeente in Rome. Dit is een passage waar veel mensen snel overheen gaan, omdat we niet veel weten over de man Erastus, behalve dat hij een stadsschatbewaarder was in Korinthe en dat hij in de bediening verbonden was met Timotheüs in Korinthe (Handelingen 19:22, Romeinen 16:23 en 2 Timotheüs 4:20). In 1929 werd in Korinthe een inscriptie gevonden die luidt: "Erastus heeft het in ruil voor zijn aedilisschap³ op eigen kosten geplaveid". Blijkbaar verwijst de titel 'aedilis' naar een jaarlijks gekozen stadsambtenaar die openbare werken en commerciële zaken beheert. Dit komt overeen met de titel 'rentmeester van de stad' die Paulus gebruikt.

Een van mijn favoriete zondagsschoollessen aller tijden is het verhaal van Bileam en zijn pratende ezel. Dit is niet alleen een grote les over Gods soevereiniteit en trouw, maar het is ook een voorbeeld van een wonder dat degenen die in God geloven als wonderdoener, scheidt van degenen die proberen het wonderbaarlijke in een doos van natuurlijke fenomenen te stoppen. Dit verhaal wordt door de laatsten vaak aangehaald als een voorbeeld van het feit dat de Bijbel slechts Joodse fictie is.

Hoewel de meeste mensen niet echt op zoek waren naar fysieke bevestiging van de gebeurtenissen van Numeri 22, werd het samenwerkende bewijs gevonden. Het lijkt erop dat Bileam een historische figuur was die zich bezighield met de activiteiten die in Numeri 22 worden beschreven.

Op pagina 64 beschrijft Kennedy de Deir Alla-inscriptie. Deze poëtische tekst werd geschreven op een gipsen muur net ten noorden van waar de gebeurtenissen van Numeri 22 plaatsvonden. Volgens de inscriptie werd Bileam, de zoon van Beor, opgeroepen om bepaalde goden gunstig te stemmen om duisternis en chaos te voorkomen. Het werkte echter niet op deze manier, want Bileam en zijn boodschap werden verworpen en veroordeeld.

De Deir Alla-inscriptie is een onafhankelijke bevestiging dat een ziener genaamd Bileam van Peor zich in het gebied bevond waar de gebeurtenissen van Numeri 22 plaatsvonden, en hij was daar rond de tijd van Numeri 22. Bileam hield zich bezig met het werk dat in Numeri 22 wordt beschreven.

God heeft de touwtjes in handen

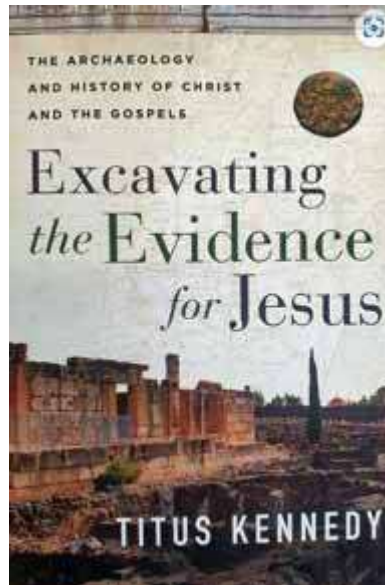
Mozes gebruikte artefacten als bewijs dat God de geschiedenis onder controle had. Kennedy vermeldt het volgende artefact niet, omdat het niet buiten Deuteronomium is gevonden, en Kennedy's boek gaat over artefacten die fysiek zijn gevonden en gedocumenteerd. Het verhaal van Og illustreert dat God zich erg op zijn gemak voelde bij het gebruik van fysieke artefacten als bewijs van Zijn daden. De uittocht van de slavenklasse uit Egypte en hun daaropvolgende verovering van gevestigde koninkrijken met ommuurde en omheinde steden, was nauwelijks een voorspelbare of waarschijnlijke opeenvolging van gebeurtenissen. Maar 40 jaar nadat Israël de reuzen van het land vreesde en hun tuchtiging voorbij was, liet God hen zien hoe gemakkelijk het voor Hem was om voor reuzen te zorgen. In Deuteronomium 3 werd Og, de koning van Basan, onderworpen, en in vers 11 verwijst het bijbelse verslag naar Og's 4 m lange ijzeren bed – daarbij verwijzend naar zijn aanwezigheid in Rabba zodat iedereen het in die tijd kon zien als een bevestiging van de historiciteit van dat deel van het verhaal.

² "Gajus, de gastheer van mij en van de hele gemeente, groet u. Erastus, de rentmeester van de stad, en de broeder Quartus groeten u" (Romeinen 16:23).

³ Een **aedilis** was een politiek ambt in de Romeinse Republiek. (Wiki).

Unearthing the Bible: 101 archaeological discoveries that bring the Bible to life is een zeer nuttig hulpmiddel voor bijbelstudie, maar daarnaast is Kennedy's boek een verzameling overtuigende illustraties dat wetenschappelijk bewijs niet in tegenspraak is met Gods Woord. Net zoals biologie, geologie, scheikunde en natuurkunde in overeenstemming zijn met de Bijbel, is het bewijs dat in de archeologie wordt gevonden in overeenstemming met de Bijbel.

Terwijl ik dit vandaag schrijf, heeft Dr. Kennedy zijn volgende boek uitgebracht, *Excavating the Evidence for Jesus: The archaeology and history of Christ and the Gospels*. Ik sta te popelen om de bijbelse waarheden te ontdekken die in zijn nieuwe boek worden bevestigd. [Ook bij ons verkrijgbaar: 20€].

Lees ook:

- Archeologie ondersteunt de Bijbel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/archeologie-bijbel.pdf>
- Nieuwtestamentische figuren vermeld door niet-christelijke schrijvers en/of bevestigd door archeologie : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NT-figuren.pdf> !!!
- Tempelontkenning versus archeologie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Tempel-vs-archeologie.pdf>
- De Bijbelcritici waren fout: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bijbelcritici-fout.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bijbelcritici.pdf>
- Sodom en Gomorra ontdekt: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Sodom-Gomorra.pdf>
- Genesis bevestigd in klei: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Genesis-bevestigd-in-klei.pdf>
- De volkstelling van Quirinius: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/volkstellingQuirinius.pdf>
- De Bijbel is Gods Woord: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bijbel>
- Feedback: "Jezus heeft niet bestaan": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-gehuwd-2.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm